

# ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ  
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὴν τῆς γονυκλισίας ἀκολουθίαν.

Μετὰ τὸν προσημακὸν ψάλλον Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ  
διακόνου, εἰ ἔστιν· εἰ δὲ μή, ὑπὸ τοῦ ἱερέως.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐ-  
σταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ...

Ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομέ-  
νου τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ Κυρίου  
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν κλινόντων τὰς καρδίας αὐτῶν ἐνώ-  
πιον Κυρίου καὶ τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς πρὸς τελείωσιν  
εὐαρεστήσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλούσια τὰ ἐλέη αὐ-  
τοῦ ἐφ' ἡμᾶς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δεχθῆναι τὴν γονυκλισίαν ἡμῶν ὡς  
θυμίαμα ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.



Ὑπὲρ τῶν χρηζόντων τῆς παρ αὐτοῦ βοηθείας  
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης . . . .

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης . . .

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ ἱερέως.

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύ-  
νησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι,  
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός.

Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύρια ἐκέκρξε, ἱστῶμεν Στίχ. ς' καὶ ψάλλομεν τὰ  
πρόντι στιχηρὰ ἰδιόμελα γ' δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'.

Παράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν  
πόλει Δαυίδ, ὅτε τὸ πνεῦμα κατήλθε τὸ ἅγιον ἐν  
πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπε-  
φθέγγετο. Φησὶ γάρ· συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ  
Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας  
πνοῆς καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι·  
καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι ξένοις ῥήμασι, ξέ-  
νοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἦν μὲν ἀεὶ καὶ ἔστι καὶ  
ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ  
Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον καὶ συναριθμούμενον,  
ζωὴ καὶ ζωοποιῶν, φῶς καὶ φωτὸς χορηγόν, αὐ-  
τάγαθον καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ  
γνωρίζεται καὶ Υἱὸς δοξάζεται καὶ παρὰ πάντων  
γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύ-  
νησις τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.



Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ζῶσα  
πηγὴ νοερά. Πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, ἀγα-  
θόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταί-  
σματα. Θεὸς καὶ θεοποιεῖ· πῦρ ἐκ πυρὸς προϊόν,  
λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ  
προφῆται ἅπαντες καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι μετὰ μαρ-  
τύρων ἐστέφθησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξενον θέαμα,  
πῦρ διαιρούμενον εἰς νομὰς χαρισμάτων. Δίς.

Δόξα καὶ νῦν,

Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε, τὸ πνεῦμα τῆς  
ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πλη-  
ρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός,  
ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς  
ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς  
ἡμῶν.

Εἰσοδος· τό·

Φῶς ἱλαρόν.

Καὶ τὸ προκείμενον, Ἦχος βαρὺς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Σὺ εἰ ὁ  
Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύνα-  
μίν Σου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἡρξάμην· αὕτη ἡ ἀλ-  
λοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι  
μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων Σου.

Τίς Θεὸς μέγας.



Εἶτα λέγει ὁ διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου  
σηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινάντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς καὶ ἀσκεπῶν ὄντων,  
ἀσπινῶσκει ὁ ἱερεὺς τὰς εὐχὰς ἀπὸ τοῦ βήματος μεγαλοφώνως εἰς  
ἐκλήκοον πάντων.

Ἀχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε,  
ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε,  
ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς  
οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν  
γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα  
ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτή-  
σεις παρέχων· Σοῦ δεόμεθα καὶ Σε παρακαλοῦμεν,  
δέσποτα φιλάνθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ  
Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι'  
ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτη-  
ρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντος  
ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου  
καὶ ἐνδόξου θεοτόκου· ὅς, πρότερον μὲν λόγοις διδά-  
σκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἥνίκα τὸ  
σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμ-  
μὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δού-  
λοις Σοῦ δεήσεις προσφέρειν, ἐν αὐχένος καὶ γονά-  
των κλίσεσιν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν  
τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς οὖν, πολυέλεε καὶ φι-  
λάνθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἣ ἂν ἡμέρα ἐπικα-  
λεσώμεθα Σε· ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς  
πεντηκοστῆς, ἐν ἣ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύ-  
ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ  
καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ Σοῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός,  
κατέπεμψε τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους μαθη-  
τάς καὶ Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκα-



στον αὐτῶν καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώ-  
του χάριτος αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν ἐτέραις γλώσσαις  
τὰ μεγαλεῖά Σου καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεο-  
μένων ἐπάκουσον ἡμῶν καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν  
ταπεινῶν καὶ κατακρίτων καὶ ἐπίστεψον τὴν αἰ-  
χμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, οἰκείαν συμπάθειαν  
ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς προσ-  
πίπτοντάς Σοι καὶ βοῶντας, τό, Ἡμάρτομεν. Ἐπὶ  
Σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς  
ἡμῶν· Θεὸς ἡμῶν Σὺ εἰ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλειπον ἐν  
ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς Σῆς  
βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ  
θαρροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς Σου κράζομεν· Ἀμαρτίας  
νεότητος ἡμῶν καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῇς· ἐκ τῶν  
κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς· μὴ ἀπορρίψῃ ἡμᾶς  
εἰς καιρὸν γήρως· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν  
μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀπο-  
στρέψαι, ἀξίωσον ἡμᾶς πρὸς Σὲ ἐπιστρέψαι καὶ πρό-  
χες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτρησον  
ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρμούς Σου· ἀντίθες  
τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν Σου τῷ πλήθει τῶν  
πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου  
Σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν Σου τὸν περιστῶτα καὶ  
ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ Σοῦ πλούσιον ἔλεος. Ἐπί-  
σκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ  
τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν  
ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις Σου. Ἀγ-  
γέλω πιστῷ φύλακι παρακατάθου τῷ λαῷ Σου· πάν-  
τας ἡμᾶς συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν Σου· δὸς συγ-  
γνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ Σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ  
ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα· κάθαρσον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ  
τοῦ ἁγίου Σου πνεύματος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν  
μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.



Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μήκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας καὶ προσεγγῆσαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός· ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ παντός τοῦ λαοῦ Σου καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν Σου. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Ἀγγέλοις Σου· ὀπλίσον ἡμᾶς ὀπλοῖς δικαιοσύνης Σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ Σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει Σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβεῖαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν κτλ.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν κτλ.

Ὁ διάκονος.





Εἶπομεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ τὰ  
ἑξῆς.

Ὁ δὲ ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Εἶτα ὁ διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου  
δεηθῶμεν.

Ἡμῶν δὲ ὁμοίως τὸ γόνυ κλινάντων, ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Σὴν  
εἰρήνην δεδοκῶς τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν τοῦ πανα-  
γίου πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμ-  
παρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς  
ἀεὶ παρέχων· ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν  
τοῖς Σοῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον κατα-  
πέμψας καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας  
γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνω-  
σίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκοὴν ὤτιου δεξάμενοι,  
φωτὶ τοῦ πνεύματος ἐφωτίσθημεν καὶ τῆς πλάνης,  
ὥς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν  
καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ,  
τὴν εἰς Σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν καὶ Σὲ θεολογεῖν,  
σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἐν μιᾷ θεό-  
τητι καὶ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ  
οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός, ὁ τῆς οὐσίας καὶ  
τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος καὶ ἀμετακίνητος  
χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς χάριτος,  
διάνοιξον κἄμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη καὶ δίδα-  
ξόν με πῶς δεῖ καὶ ὑπὲρ ὧν χρή προσεύχεσθαι.  
Σὺ γὰρ εἰ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου  
πλῆθος, ἀλλ' ἡ Σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ



ἀμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί Σοι, εἰς τὸ πέ-  
λαγος τοῦ ἐλέους Σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας  
τῆς ψυχῆς μου. Κυβερνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶ-  
σαν ῥήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυ-  
βερνώων, ὁ εὐδῖος τῶν χειμαζομένων λιμὴν καὶ γνώ-  
ρυσόν μοι ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας  
Σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, πνεῦμα συν-  
έσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος. Πνεῦμα φόβου  
Σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ πνεῦμα εὐθὲς  
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ πνεύματι ἡγε-  
μονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα  
καθ' ἐκάστην ἡμέραν τῷ πνεύματί Σου τῷ ἀγαθῷ  
πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενος καταξιωθῶ ποιεῖν  
τὰς ἐντολάς Σου καὶ τῆς Σῆς αἰὲ μνημονεύειν ἐν-  
δόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν πα-  
ρουσίας καὶ μὴ παρίδης με τοῖς φθειρομένοις τοῦ  
κόσμου τούτου συναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν  
μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θη-  
σαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, δέσποτα, ὅτι περ ὅσα ἂν τις  
αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί Σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ  
Σοῦ λαμβάνει 1) συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός· διὸ καὶ  
γὼ ὁ ἁμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Σου  
πνεύματος, τὴν Σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα. Ὅσα ἡυξά-  
μην ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης  
εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι Σὺ εἶ  
ὁ διδοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμ-  
παθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονώς τῆς  
σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς Σὲ  
γόνυ ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχχνως, ἱλασμός τε  
γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ

1) Τὸ Χειρόγραφον λήφεται.





λαῶ Σου τοὺς οἰκτιρμούς Σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου Σου, ἁγιάσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς Σου· σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων Σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου. Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν <sup>1)</sup>, ἀλλὰ καὶ Σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διεκπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἐαυτῶν, δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις ἐκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβάνόμενον ἐνώπιον τῆς Σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ Σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου Σου τὰς σάρκας ἡμῶν καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων Σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῇ καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ

1) Ἁμαρτάνουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ· οὕτω καὶ καθ' ἑξῆς, μέχρι τοῦ βοηθείας, κατὰ τρίτον πρόσωπον.





της προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει καὶ προσ-  
κλιπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί Σου.

Ὁ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ  
δαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου κτλ.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ,  
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ  
καὶ ζωοποιῷ Σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς  
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰτα τὸ αὐτό.

Καταξίωσον, Κύριε.

Μετὰ δὲ τοῦτο λέγει ὁ διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου  
δεηθώμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν.

Ἡ ἀεννάως βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ  
πηγή, ἡ συναῖδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις,  
ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν διὰ τὴν τῶν βροτῶν σω-  
τηρίαν ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν·  
ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους καὶ κλεῖθρα ἄδου διαρ-  
ρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπαύσας·  
ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἁμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον,  
τὸ σῶμα δοὺς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης  
ἁμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον καὶ διὰ τῆς  
φρικτῆς ταύτης καὶ ἀνεκδιηγήτου ἱεουργίας ζωὴν  
αἰώνιον ἡμῖν χαρισάμενος· ὁ εἰς ἄδου καταβάς καὶ



ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ



μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας καὶ τοῖς κάτω καθη-  
 μένοις ἄνοδον ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύ-  
 θιον δράκοντα θεοσόφῳ δελεάσματος ἀγκιστρεύσας  
 καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ καὶ περὶ  
 ἀσθέστῳ καὶ σκότει ἐξωτέρῳ διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου  
 Σου κατασφαλισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλὸνυμος σοφία  
 τοῦ Πατρὸς· ὁ τοῖς ἐπηρειαζομένοις μέγας ἐπίκου-  
 ρος φανεὶς καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ  
 θανάτου καθημένους· Σύ, δόξης αἰωνίου, Κύριε, καὶ  
 Πατὴρ ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ· αἰδίου φῶς, ἐξ αἰδίου  
 φωτός· ἡλίου δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων  
 Σου καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου  
 τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν  
 καὶ λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα καὶ πάντων τῶν  
 οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην  
 ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν Σοὶ πάντων τὸ κράτος καὶ  
 ἐν τῇ χειρὶ Σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς  
 γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ πατέρων καὶ Κύ-  
 ριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου καὶ  
 πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργὲ συνισταμένης  
 τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς  
 ἐνταῦθα διαγωγῆς καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως· ὁ  
 χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι καὶ καιροὺς θανάτου ἰστών,  
 κατάγων εἰς ἄδου καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ  
 καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησί-  
 μως οἰκονομῶν καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν·  
 ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας ἀναστάσεως ἐλ-  
 πίσι ζωογονῶν. Αὐτός, δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ  
 Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων  
 τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, ὁ καὶ ἐν  
 ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ καὶ μεγάλη καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ  
 τῆς πεντηκοστῆς τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας καὶ ὁμο-



οσιού και συναϊδίου και ἀδιαιρέτου και ἀσυγχύτου  
τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν και τὴν ἐπιφοίτησιν και  
παρουσίαν τοῦ ἁγίου και ζωοποιοῦ Σου πνεύματος  
ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπὶ τοὺς ἁγίους Σου  
Ἀποστόλους ἐκχέας και Εὐαγγελιστάς αὐτοὺς θέμε-  
νας τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως και ὁμολογητάς  
και κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ  
και ἐν ταύτῃ τῇ παντελείῃ Ἑορτῇ και σωτηριῳδῇ,  
ἱλασμοὺς μὲν ἱκεσίους ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν  
ἅδῃ καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας δὲ παρέχων  
ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατεχομένοις τῶν κατε-  
χόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν και παραφυγὴν παρὰ Σοῦ  
καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν και  
οἰκτρῶν δεομένων Σου· και ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς  
τῶν δούλων Σου τῶν προκεκοιμημένων ἐν τόπῳ  
φωτεινῷ, ἐν τόπῳ ἡλιερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα  
ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη και στεναγμός· και κα-  
τάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς δικαίων  
και εἰρήνης και ἀνέσεως ἀξιώσον αὐτούς· ὅτι οὐχὶ  
οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί Σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ἅδῃ ἐξο-  
μολόγησιν παρρησιάζονται προσφέρειν Σοι, ἀλλ'  
ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν Σε και ἱκετεύομεν και  
τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς και θυσίας προσάγομέν Σοι  
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτει και ταύτην τὴν εὐχὴν.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας και αἰώνιος, ὁ ἅγιος και  
φιλόανθρωπος ὁ καταξιώσας ἡμᾶς και ἐν ταύτῃ τῇ  
ᾧρᾳ στῆναι κατενώπιον τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης,  
εἰς ὕμνον και αἶνον τῶν θαυμασίων Σου, ἱλάσθητι  
ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις Σου· και παράσχου χάριν  
τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσ-



ενεγκεῖν Σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων Σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποίησον ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος διαφυγόντες ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὄπλα τοῦ φωτὸς ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι Σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν 1). Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ ποιητά, ἥ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν Σῶν κτισμάτων καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῖν τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς Σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται, ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ μελλούσῃ δευτέρᾳ παρουσίᾳ Σου. σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλόανθρωπος κριτής καὶ τῆς μισθαποδοσίας δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος,

1) Ἐνταῦθα μὲν συμπληροῦται ἡ εὐχὴ ἐν τῇ χειρογράφῃ· ἔπεται δὲ ἀμέσως εὐχὴ ἑτέρα· «Σὸν ὡς ἀληθῶς καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα κτλ.» ἐν ᾗ, μετὰ τὰς τελευταίας λέξεις «καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον» ἀναγινώσκεται κατὰ συνέχειαν· Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου καὶ συναἰδίου Πατρὶ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ παντοδυνάμει καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ κτλ.



διὰ συγκατάβασιν ἄκραν καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδια-  
βλητων παθῶν, ἐν τῷ ἐκουσίως εἰς πείραν κατα-  
στῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν καὶ ἐν  
ᾧ τέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις  
ἡμῶν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ συν-  
νήραγες ἡμᾶς εἰς τὴν Σὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν,  
δέσποτα, δεήσεις καὶ ἰκεσίας ἡμετέρας καὶ ἀνάπαυ-  
σον πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου καὶ μητέρας καὶ  
τέκνα καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ εἴ τι ἄλλο  
ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον καὶ πάσας τὰς προαναπαυ-  
σαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου·  
καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα  
ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ  
Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν  
Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων  
Σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς αἰόλους Σου μονάς,  
συνεγείρων καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὥρι-  
σας, κατὰ τὰς ἀγίας Σου καὶ ἀφευδεῖς ἐπαγγελίας.  
Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δοῦλοις Σου θάνατος,  
ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ πρὸς Σε  
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετάστασις ἀπὸ  
τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέ-  
στερα καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρά. Εἰ δὲ καὶ τι ἡμάρ-  
τομεν εἰς Σέ, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, διότι  
οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου ἐνώπιόν Σου, οὐδ' ἂν μία  
ἡμέρα ἢ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, εἰμὴ μόνος Σὺ, ὁ ἐπὶ γῆς φα-  
νεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός,  
δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν καὶ ἀφέσεως  
ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς  
καὶ φιλόανθρωπος Θεός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ  
παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια, τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν  
γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα,



τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιστῶτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ λαῷ Σου καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιланθρωπίας διανοίγων ἡμῖν ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ Σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας Σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρήσας ἀναμέσον τοῦ φωτός καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν Σου, ἐν ἐξομολογήσει καὶ τὴν ἐσπερινήν Σοι λατρείαν προσαγαγεῖν· αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός· ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός Σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν Σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανα-



στῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς Σῆς ἀγαθότητος, δεή-  
σεις καὶ ἰκεσίας τῇ Σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες,  
ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ Σου·  
ὅν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας θεοτόκου ἐν ἐλέει  
ἐπισκεψαι.

Ὁ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ δια-  
φύλαξον, ἡμᾶς, ὁ Θεός. κτλ.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,  
κτλ.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἰ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν  
σωμάτων ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ  
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ  
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων 1).

Ὁ διάκονος

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν, κτλ.

Ὁ δὲ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος κτλ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός

Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

Ὁ διάκονος

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ λαός

Σοὶ Κύριε.

1) Τὸ χειρόγραφον ἐνταῦθα ἔχει: Ὅτι Σὺ εἰ ὁ ἀγιοσμός ἡμῶν κτλ.



Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐχεται τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν Σου· Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιланθρώπῳ κριτῇ οἱ Σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ Σὸν περιμένοντες· ἔλεος καὶ τὴν Σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἰτα ἐκφωνεῖ·

Εἰς τὸ κράτος τῆς βασιλείας Σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τοῦ στίχου.

Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν. Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστός, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος καὶ τοῦ θείου φωτὸς. οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν μαθητῶν φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν τῷ ἁγίῳ πνεύματι στηριχθέντες, σωτῇρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.



Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ  
Θεός.

Νῦν τὸ παράκλητον πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα  
ἐγκέχυται. Ἀποστόλων γὰρ χορείαις ἀρξάμενον, ἐξ  
αὐτῶν κατὰ μέθεξιν τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφή-  
πωσε καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοί-  
τησιν ἐν πυρίνῃ τῷ εἶδει τοῖς μαθηταῖς διανέμον  
τὰς γλώσσας εἰς ὕμνωδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ. Διὸ  
τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στη-  
ριχθέντες τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δυσωποῦμεν σωθῆναι  
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου  
Σου.

Νῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ'  
ὑφους Ἀπόστολοι· ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ παρά-  
κλητος, ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστικῇ καινότητι  
γνώσεως· τὴν ταῖς ξέναις φωναῖς καὶ ὑψηλόροις κη-  
ρύττοντες τὴν αἰδίου φύσιν τε καὶ ἀπλήν, τρισυπό-  
στατον σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ ἡμᾶς  
ἐκδιδάσκουσι. Διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδά-  
γμασι, πατέρα προσκυνήσωμεν σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύ-  
ματι δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον θεότητα προσ-  
κυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν ἁγίῳ Πνεύ-  
ματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναἰ-  
διον καὶ σύνηθρονον καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ  
πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία,  
μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν·  
Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ,





συνεργεία τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἄγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἄγιος ἀθάνατος τὸ παράκλητον πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον· τριάς ἅγια, δόξα Σοι.

Τό,

Νῦν ἀπολύεις.

Τρισάγιον· καὶ τό, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ...

Ἐκ γ'.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν οὕτω.

Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανούς αὐθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό τε θεῖον καὶ ἅγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναῖδιον πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητάς καὶ Ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμεων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

